

Petrus luistert goed

In de verte lopen een heleboel mensen. Petrus kijkt ze na. Die mensen gaan naar huis. De hele morgen waren die mensen hier op het strand om te luisteren naar Jezus. Hij heeft hen verteld over God. En geluisterd dat de mensen hebben!

Weet je waar Jezus zat toen Hij aan het vertellen was? In de boot van Petrus. De stem van Jezus had zo mooi en duidelijk geklonken over het water. De mensen konden het zo goed horen! Petrus is er helemaal blij van geworden.

Zullen ze ook onthouden wat Jezus gezegd heeft, denkt Petrus, en zullen ze doen wat Hij hen heeft gevraagd?

Opeens schrikt Petrus op. Jezus roept hem.

‘Petrus, ga vissen!’ Petrus zet grote ogen op. Vissen? Nu? ... Hoe komt Jezus daar bij? Overdag?

‘Meester’, begint Petrus een beetje aarzelend, ‘we zijn de hele nacht al bezig geweest, we hebben keihard gewerkt, maar we hebben helemaal niks gevangen...’

En moet hij nu gaan vissen? Overdag! Overdag gaat het helemaal niet, dat weten alle vissers. Petrus weet dat ook heel goed.

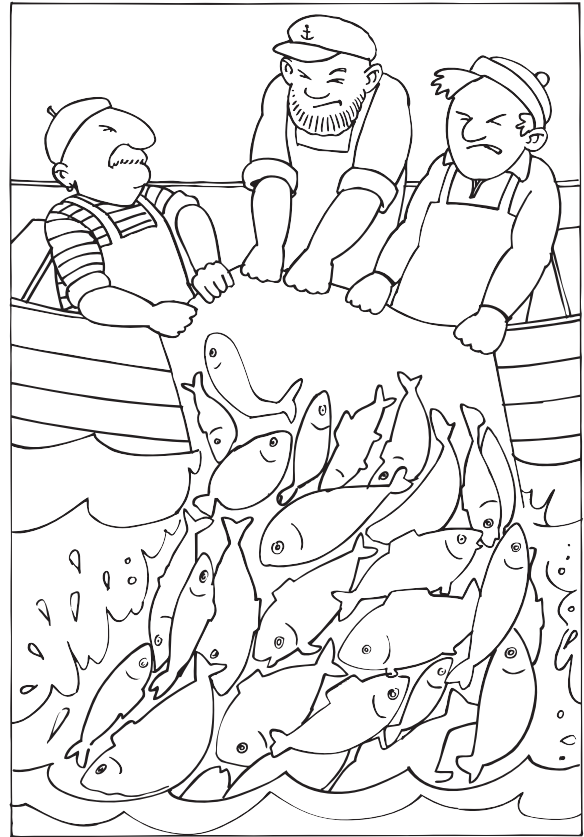
Peinzend denkt hij: Jezus zegt het, en Jezus is *geen* visser, dat niet... Ineens kijkt hij Jezus aan en zegt: ‘Omdat U het zegt, ga ik toch vissen. Ja, ik doe het!’

Meteen duwt hij de boot van de kant en vaart het meer op met nog een paar vissers. Hij pakt de netten, gooit ze overboord, zoals hij dat steeds doet, maar dan is het altijd ‘s nachts. Best raar hoor, netten overdag uit de boot gooien. Zou hij iets vangen? Hij zal eens proberen of er al vis in de netten is gezwommen. Voorzichtig trekt hij aan het net. ‘Beet!’, roept hij zo hard hij kan.

Hij trekt en trekt... en probeert het net binnenboord te krijgen. Zilveren visserslijven glibberen de boot in. Wat veel! O, nog meer! Het houdt niet op! Ze kunnen er lang niet allemaal in.

Petrus zet zijn handen aan zijn mond en roept: ‘Jakobus! Johannes! Kom alsjeblieft helpen! De vissen kunnen niet allemaal in de boot!’ Even later liggen er twee boten langs zij. Ze worden vol met vissen geladen. Langzaam varen ze terug naar de kant. Petrus en zijn vrienden zijn nat van het zweet...

Petrus is stil geworden. Hij begrijpt iets niet. Hij kijkt naar Jezus en naar de boten vol vis... en dan naar zichzelf... Al die vissen, dat heeft Jezus gedaan, voor hem? Ja, voor hem, voor Petrus! Jezus, die zo goed is, die zoveel van de mensen houdt. Voor hem? Wie

is hij eigenlijk voor iemand? Hij voelt zich zo... zo anders dan Jezus. Jezus en hij, passen die wel bij elkaar? Hij knielt voor Jezus neer en vol schaamte roept hij: ‘Gaat U maar bij mij weg, want wij passen niet bij elkaar, U bent zo goed en ik, ik ben slecht.’

Gaat Jezus weg? Nee, helemaal niet! Jezus zegt: ‘Jullie horen voortaan bij Mij. Kijk maar niet bang. Ik wil juist dat jullie altijd bij Mij blijven. Ik zal jullie leren hoe goed het is om naar Mij te luisteren. Net zoals je deed, Petrus, toen je ging vissen. Je deed het omdat Ik het zei. Goed gedaan!’

Jullie alle drie, Petrus, Jakobus en Johannes, voortaan mogen jullie met Mij mee. Jullie zullen de mensen over God, mijn Vader, vertellen. Heel veel mensen die dan ook graag willen luisteren naar Mij.’

Petrus en zijn vrienden kijken elkaar aan. ‘Kom’, zegt Petrus, ‘we gaan mee.’ Ze trekken hun boten op het strand en zonder om te kijken gaan ze met Jezus mee. Nog nooit zijn ze zo blij geweest.

Zachtjes zeggen ze: ‘Dank U wel, Heer Jezus, we willen graag met U meegaan, altijd, ons hele leven.’

Dit verhaal lees je in de Bijbel. Het staat in het boek van Lucas, hoofdstuk 5.